

scribendum est daghes pro coniugationis caractere: unde ab aliis קפר, id est abrupta, quod abruptam & non liberam propter daghes, videatur habere pronuntiationem. Ab aliis כפר, id est, gravis, quod semper eius secunda litera gestet daghes in vtero. Et ab aliis, בנין הדגוש, id est, coniugatio daghesata, denominata est.

Porro eius significatio propriè est transitiuorum, quæ nusquam in aliis inveniuntur coniugationibus. ut, חקר inuestigavit. רבר loquutus est. Complectitur etiam verba, quæ in prima sunt natura, hîc verò transitiva. ut, הלך ambulavit, הדך dedit, aut ambulare fecit, Iob. 24. טמא immundus fuit, טמא polluit, vel polluere fecit, Ezech. 36. Eiusmodi enim, ut verba quintæ coniugationis, nonnunquam agere altero suafore & authore significant. Ea verò quæ in Cal sunt actiua, si per hanc coniugentur, vehementiorem importabunt actionem. ut, שבר fregit, שבר confregit, פקר visitavit, פקר bono animo visitavit.

Sæpenumero quando secunda radicis est vna gutturalium אהחע, vel ר, quæ non recipiunt daghes, Daghes caracteristicum coniugationis, secundæ alioqui inscribendum, reicitur sub primam thematis literam: & sic ex hiric primæ thematis & daghes, in præterito fit ::. ut,

Exemplum:

Præteritum.

פקרה vel פקרה

פקרה

פקרה

פקרה

פקרה

Præsens partici.

בינוני

עבר

פקרה

פקרה

פקרה

פקרה

פקרה

פקרה

פקרה

פקרה

פקרה

פקרה

forte (defectum literæ hîc sup-
plens) nunquam inscribi potest
alicui primæ syllabæ literæ, id-
circo præponitur illi literæ pri-
mæ, in infinitiuo, & imperati-
uo, ה affectum hiric, ut daghes
illud sit forte, & audiat eus
asperitas. In futuro tamen abii-
citur ה illud semper: quia literæ
איתן, præpositæ primæ radicali
literæ, demonstrat satis tale daghes esse forte. Si por-
rò prima thematis fuerit vna gutturalium אהחע, vel
ר, quæ à daghes abhorrent, daghes illud quod pri-
mæ literæ alioqui inscribendum esset, reicietur sub
ה infinitiuui, & imperatiui. Iridem, sub literas איתן fu-
turi formatiuas, & sic, ex hiric motione parua & da-
ghes, fiet motio magna. (Quandoquidem æqui-
ualet motio magna, motioni parua & daghes) ut à
passiuo verbo נאמר dictum est, fit in infinitiuo האמר
dici, בהאמר cum diceretur: & in futuro, יאמר dicetur,
&c. A nomine נרגן susurro, fit futurum passiuæ vo-
cis (non tamen significationis) וינגנו & murmurarunt,
Psal. 106. & similia.

Coniugatio Piel פעל vel פעל

Tertia Hebræorum coniugatio, à veteri illo para-
digmate, cuius in קל meminimus, פעל vel פעל appel-
latur. Differt à Cal tamen, quod ubique habeat sub פ
hiric, & sub ע, vel -. ut, פקר bono animo visitavit.
פקר persequutus est. Eius secundæ gremio semper in-
scri-

Imperatiuus. צווי

הפקר

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה

הפקרה